Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. balandžio 19 d.*

„Direktyva 1999/31/EB — Atliekų sąvartynai — Direktyva 85/337/EEB — Tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimas — Sprendimas tęsti sąvartyno, kuriam išduotas leidimas, eksploatavimą neatlikus poveikio aplinkai vertinimo — Sąvoka „sutikimas dėl planuojamos veiklos““

Byloje C-121/11

dėl *Conseil d'État* (Belgija) 2011 m. vasario 24 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. kovo 8 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Pro-Braine ASBL ir kt.

prieš

Braine-le-Château savivaldybę,

dalyvaujant

Veolia es treatment SA,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai E. Juhász (pranešėjas), G. Arestis, T. von Danwitz ir D. Šváby,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. gruodžio 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Pro-Braine ASBL ir kt.*, atstovaujamų advokato J. Sambon,

— *Veolia es treatment SA*, atstovaujamos advokato B. Deltour,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos T. Materne ir C. Pochet,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch ir G. Holley,

— Europos Komisijos, atstovaujamos P. Oliver, A. Marghelis ir M. Verheij,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 4 t., p. 228) 14 straipsnio b punkto ir 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 175, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 248), iš dalies pakeistos 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 466; toliau – Direktyva 85/337), 1 straipsnio 2 dalies aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Pro-Braine ASBL ir kt.* (toliau – asociacija *Pro-Braine*) ir Braine-le-Château savivaldybės institucijos ginčą dėl jos prašymo panaikinti sprendimą, kuriuo suteiktas leidimas tęsti techninio užpylimo žemėmis centro, esančio vietovėje, kuri vadinama „Cour-au-Bois Nord“, eksploatavimą iki turimo leidimo pabaigos, t. y. iki 2009 m. gruodžio 27 d., ir kuriuo panaikinamos ankstesnio eksploatavimo sąlygos ir nustatomos naujos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

3 Direktyvos 85/337 1 straipsnyje numatyta:

„1. Ši direktyva taikoma vertinti valstybės ir privatiems projektams, kurie gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai.

2. Šioje direktyvoje:

„projektas“ reiškia:

— statybos darbus bei kitų objektų ar veiklos planų įgyvendinimą,

— kitokius įsikišimus į natūralią aplinką ir gamtovaizdį, įskaitant mineralinių išteklių gavybą;

<…>

„sutikimas dėl planuojamos veiklos“ reiškia:

kompetentingos institucijos sprendimą, kuris suteikia užsakovui teisę įgyvendinti projektą;

<…>“

4 Pagal Direktyvos 85/337 4 straipsnio 2 dalį:

„Remdamosi 2 straipsnio 3 dalimi, valstybės narės:

a) išnagrinėjusios kiekvieną atvejį

arba

b) pagal valstybės narės nustatytas ribas ar kriterijus

nusprendžia, ar projektai, išvardyti II priede, turi būti vertinami pagal 5–11 straipsnių nuostatas.

Valstybės narės gali apsispręsti naudoti abi a ir b punktuose nurodytas procedūras.“

5 Direktyvos 85/337 II priede išvardyti šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti projektai. Šio priedo 11 punkte „Kiti projektai“, be kita ko, minimi „įrenginiai, skirti atsikratyti atliekomis (jei projektai neįtraukti į I priedą)“.

6 Tarp šiame priede esančių projektų taip pat yra, kaip tai matyti iš minėto priedo 13 punkto, „bet kurių I ir II prieduose išvardytų ir jau įgyvendintų, įgyvendinamų ar leistų įgyvendinti projektų pakeitimas ar išplėtimas, galintis daryti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai (pakeitimas ar išplėtimas, neįtrauktas į I priedą)“.

7 Direktyvos 1999/31 8 straipsnyje „Leidimo sąlygos“ numatyta:

„Valstybės narės imasi priemonių, kad:

a) kompetentinga institucija neišduotų leidimo sąvartynui neįsitikinusi, kad:

i) nepažeidžiant 3 straipsnio 4 ir 5 dalių, sąvartyno projektas atitinka visus atitinkamus šios direktyvos ir jos priedų reikalavimus;

ii) sąvartynui vadovaus kompetentingas fizinis asmuo; sąvartyno operatoriai ir personalas bus apmokomi ir turės galimybę kelti profesinę ir techninę kvalifikaciją;

iii) sąvartyną eksploatuojant bus imamasi būtinų priemonių nelaimingiems atsitikimams išvengti ir jų padariniams apriboti;

iv) prieš pradėdamas atliekų šalinimo veiklą ir laikydamasis valstybių narių patvirtintų pakeitimų, pareiškėjas pateikia arba pateiks pakankamą finansinę ar kurią nors kitą lygiavertę garantiją, kad užtikrintų, jog bus įvykdyti pagal šios direktyvos nuostatas išduoto leidimo įpareigojimai (įskaitant sąvartyno vėlesnės priežiūros nuostatas) ir kad bus laikomasi 13 straipsnyje nustatytos uždarymo tvarkos. Toks užstatas arba jo ekvivalentas laikomas tol, kol vykdomas sąvartyno eksploatavimas ir priežiūra po uždarymo pagal 13 straipsnio d punktą. Valstybės narės savo nuožiūra gali paskelbti, kad šis punktas netaikomas inertinių atliekų sąvartynams;

b) sąvartyno projektas atitiktų Direktyvos 75/442/EEB 7 straipsnyje minimą atitinkamą atliekų tvarkymo planą ar planus;

c) prieš pradedant atliekų šalinimą kompetentinga institucija patikrintų sąvartyno vietą ir įsitikintų, jog ji atitinka leidime nurodytas sąlygas. Toks patikrinimas jokiu būdu nemažina operatoriaus atsakomybės pagal leidime nurodytas sąlygas.“

8 Pagal Direktyvos 1999/31 14 straipsnį „Esami sąvartynai“:

„Valstybės narės imasi priemonių, kad sąvartynams, kuriems šios direktyvos perkėlimo į nacionalinius teisės aktus metu jau yra išduoti leidimai arba kurie jau yra eksploatuojami, būtų draudžiama tęsti veiklą, jei neatlikti žemiau nurodyti darbai, kuriuos reikia atlikti kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per aštuonerius metus po 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos:

a) per vienerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos sąvartyno operatorius parengia ir pateikia kompetentingai institucijai tvirtinti sąvartyno sutvarkymo planą, kuriame įrašo 8 straipsnyje nurodytą informaciją ir visas koreguojamąsias priemones, operatoriaus nuomone, reikalingas, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų, išskyrus I priedo 1 punkto reikalavimus;

b) gavusios sąvartyno sutvarkymo planą, kompetentingos institucijos priima galutinį sprendimą, ar minėto sutvarkymo plano ir šios direktyvos pagrindu sąvartynas gali tęsti veiklą. Valstybės narės imasi būtinų priemonių kuo greičiau pagal 7 straipsnio g punktą ir 13 straipsnį uždaryti sąvartynus, kuriems pagal 8 straipsnį nebuvo duotas leidimas tęsti veiklą;

c) remdamasi patvirtintu sąvartyno sutvarkymo planu, kompetentinga institucija leidžia vykdyti būtinus darbus ir nustato pereinamąjį laikotarpį planui įvykdyti. Per aštuonerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos visi esami sąvartynai turi pasiekti tokį lygį, kad atitiktų šios direktyvos reikalavimus, išskyrus I priedo 1 punkto reikalavimus;

<…>“

Nacionalinės teisės aktai

9 1999 m. kovo 11 d. Dekreto dėl aplinkos leidimų (*Moniteur belge*, 2002 m. rugsėjo 27 d.), iš dalies pakeisto 2002 m. rugsėjo 19 d. dekretu (*Moniteur belge*, 2002 m. rugsėjo 27 d., toliau – 1999 m. kovo 11 d. dekretas), 180 straipsnio ketvirtoje ir paskesnėse pastraipose numatyta:

„<…> iki šio dekreto įsigaliojimo išduoti leidimai techninio užpylimo žemėmis centrui eksploatuoti galioja nustatytą terminą, jei laikomasi toliau nustatytų reikalavimų.

Per tris mėnesius nuo šio dekreto įsigaliojimo techninio užpylimo žemėmis centro, kuriam leidimas išduotas iki šio dekreto įsigaliojimo, operatorius kompetentingai valdžios institucijai turi pateikti vietovės sutvarkymo planą, kuriame būtų pateikta tokia informacija:

1. Techninio užpylimo žemėmis centro ir jo statinių atitikties taikomiems teisės aktams ir, jei reikia, ištaisymo priemonių, kurių reikia imtis, aprašymas.

2. Informacija apie profesines, technines ir finansines galimybes toliau eksploatuoti techninio užpylimo žemėmis centrą ir prisiimti tolesnio tvarkymo įsipareigojimus.

Remdamasi operatoriaus pateiktu vietovės sutvarkymo planu kompetentinga valdžios institucija:

1. Priima sprendimą, ar techninio užpylimo žemėmis centras gali būti toliau eksploatuojamas, ir, jei reikia, pakeičia arba papildo eksploatacijos sąlygas.

2. Pagal 59a straipsnį nustato tolesnio tvarkymo įpareigojimus.

3. Nustato reikiamas priemones, skirtas kuo greičiau uždaryti techninio užpylimo žemėmis centrą, kuriam nesuteiktas leidimas tęsti veiklą.

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 1979 m. kovo 7 d. Karaliaus dekretu, iš dalies pakeistu 1979 m. gruodžio 27 d. Karaliaus dekretu, suteiktas leidimas trisdešimt metų eksploatuoti Cour-au-Bois Nord techninio užpylimo žemėmis centrą, esantį Braine-le-Château savivaldybės teritorijoje, netoksiškoms pramoninėms atliekoms priimti.

11 Šis leidimas eksploatuoti taip pat buvo pakeistas 1988 m. rugsėjo 29 d. tam, kad centras galėtų priimti ir kitokias atliekas, kaip antai buitines ir inertines atliekas, o tai lemia, kad šis centras klasifikuojamas kaip 2 ir 3 klasių sąvartynas. Iš dalies pakeistas leidimas eksploatuoti šį sąvartyną buvo perduotas vėlesniems eksploatuotojams.

12 2002 m. spalio 30 d. Valonijos atliekų tvarkymo tarnyba paprašė *Biffa Waste Services SA* (toliau – *Biffa Waste Services*), kuri tuo metu eksploatavo centrą vietovėje Cour-au-Bois Nord, pateikti šios vietovės sutvarkymo planą pagal 1999 m. kovo 11 d. dekreto 180 straipsnį.

13 2006 m. grupė *Veolia es treatment SA* įsigijo *Biffa Waste Services*.

14 Remdamasi *Biffa Waste Services* pateiktu sutvarkymo planu, Braine-le-Château savivaldybė 2008 m. gegužės 14 d. sprendimu leido tęsti šio techninio užpylimo žemėmis centro eksploatavimą iki 2009 m. gruodžio 27 d., panaikino galiojančias eksploatavimo sąlygas ir jas pakeitė naujomis.

15 2008 m. liepos 18 d. asociacija *Pro-Braine* pateikė ieškinį *Conseil d'État* dėl šio 2008 m. gegužės 14 d. sprendimo.

16 Ieškiniu ieškovė pagrindinėje byloje iš esmės kaltina Braine-le-Château savivaldybę priėmus minėtą sprendimą prieš tai nepateikus prašymo patikrinti pagal poveikio aplinkai vertinimo sistemą, konkrečiau tariant, nepareikalavus atlikti poveikio aplinkai vertinimo ir nesilaikius su juo susijusių materialinių normų ir procedūros reikalavimų.

17 Ieškovės pagrindinėje byloje teigimu, 2008 m. gegužės 14 d. sprendimas yra neteisėtas, nes sprendimas dėl eksploatavimo tęsimo, priimtas taikant 1999 m. kovo 11 d. dekreto 180 straipsnį, yra „sutikimas dėl planuojamos veiklos“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalį, ir kad 2 klasės techninio užpylimo žemėmis centras yra įrengimas, nurodytas Direktyvos 85/337 II priedo 11 punkto b papunktyje, kuriam, remiantis 2002 m. liepos 4 d. Valonijos vyriausybės nutarimo, kuriuo nustatomas projektų, kurių poveikį aplinkai reikia įvertinti, ir klasifikuotų įrengimų bei veiklos sąrašas, 2 straipsniu, teisėtai taikomas poveikio aplinkai vertinimas.

18 Atsižvelgdama į šias aplinkybes *Conseil d'État* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo teismui pateikti šį prejudicinį klausimą:

„Ar galutinis sprendimas dėl leidimo toliau eksploatuoti sąvartyną, kuriam suteiktas leidimas arba kuris jau eksploatuojamas pagal <...> Direktyvos 1999/31 <...> 14 straipsnio b punktą, yra „sutikimas dėl planuojamos veiklos“, kaip tai suprantama pagal <...> Direktyvos 85/337 <...> 1 straipsnio 2 dalį?“

Dėl prejudicinio klausimo

19 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar galutinis sprendimas leisti toliau eksploatuoti esamą sąvartyną, priimtas taikant Direktyvos 1999/31 14 straipsnio b punktą remiantis eksploatuotojo pasiūlytu sutvarkymo planu, yra „sutikimas dėl planuojamos veiklos“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalį.

20 Iš Direktyvos 1999/31 14 straipsnio „Esami sąvartynai“ formuluotės matyti, kad valstybės narės imasi priemonių, jog sąvartynams, kuriems šios direktyvos perkėlimo į nacionalinės teisės aktus metu jau yra išduoti leidimai arba kurie jau yra eksploatuojami, būtų leidžiama tęsti veiklą, tik jeigu jų eksploatuotojai atitinka šios direktyvos reikalavimus.

21 Šiuo tikslu šių sąvartynų eksploatuotojai parengia ir pateikia kompetentingai valdžios institucijai patvirtinti vietovės, kur įrengtas sąvartynas, sutvarkymo planą, kuriame nurodomos Direktyvos 1999/31 8 straipsnyje išvardytos aplinkybės ir visos taisomosios priemonės, kurių, jų nuomone, reikia, kad būtų įgyvendinti šios direktyvos reikalavimai, išskyrus nurodytas jos I priedo 1 punkte.

22 Pagal Direktyvos 1999/31 14 straipsnio b punktą kompetentinga valdžios institucija, gavusi sąvartyno sutvarkymo planą, priima galutinį sprendimą, ar minėto sutvarkymo plano ir šios direktyvos pagrindu sąvartynas gali tęsti veiklą.

23 Iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad eksploatuoti sąvartyną, esantį Cour-au-Bois Nord vietovėje, buvo leista 1979 m. kovo 7 d. Karaliaus dekretu, iš dalies pakeistu 1979 m. gruodžio 27 d. Karališkuoju dekretu, trisdešimties metų laikotarpiui, t. y. iki 2009 m. gruodžio 27 d. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad pagrindinės bylos nagrinėjimo laikotarpiu šis sąvartynas buvo eksploatuojamas be pertraukų nuo pirmojo leidimo išdavimo ir kad leidimas eksploatuoti nebuvo pasibaigęs.

24 Šį sąvartyną eksploatuojanti bendrovė, *Biffa Waste Services*, 2003 m. gegužės 23 d. pateikė Braine-le-Château savivaldybės administracijai sutvarkymo planą remdamasi 1999 m. kovo 11 d. dekreto 180 straipsniu, kuriuo įgyvendinami Direktyvos 1999/31 14 straipsnyje nurodyti reikalavimai.

25 Remdamasi šiuo sutvarkymo planu, Braine-le-Château savivaldybės institucija, įvykus 2008 m. gegužės 14 d. posėdžiui, leido tęsti Cour-au-Bois Nord sąvartyno eksploatavimą iki turimo leidimo pabaigos, t. y. iki 2009 m. gruodžio 27 d., ir panaikino esamas eksploatavimo sąlygas ir jas pakeitė naujomis.

26 Reikia išnagrinėti, ar toks sprendimas yra „sutikimas dėl planuojamos veiklos“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalį.

27 Šiuo aspektu reikia priminti, kad sąvoka „sutikimas dėl planuojamos veiklos“ Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžiamas kaip „kompetentingos institucijos sprendimas, kuris suteikia užsakovui teisę įgyvendinti projektą“. Todėl jis gali būti laikomas „sutikimu dėl planuojamos veiklos“, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, tik jei turi būti įgyvendintas „projektas“.

28 Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalyje esančios sąvokos „projektas“ apibrėžtyje nepatikslinama, ar patys esamų projektų pakeitimai arba išplėtimai gali būti laikomi „projektais“.

29 Tačiau „projektais“, kaip jie suprantami pagal Direktyvą 85/337, būtent laikomi jos II priede, į kurį daroma nuoroda 4 straipsnio 2 dalyje, išvardyti įrengimai ir vietovės. Minėto II priedo 11 punkte „Kiti projektai“, be kita ko, minimi „įrengimai, skirti atsikratyti atliekomis (jei projektai neįtraukti į I priedą)“; ši kategorija apima užpylimo žemėmis vietoves. To paties priedo 13 punkte prie projektų priskiriamas „bet kurių I ir II prieduose išvardytų ir jau įgyvendintų, įgyvendinamų ar leistų įgyvendinti projektų pakeitimas ar išplėtimas, galintis daryti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai <...>“.

30 Iš šių nuostatų matyti, kad užpylimo žemėmis vietovės pakeitimas ar išplėtimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti „projektas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 85/337, jeigu jis gali daryti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai.

31 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad terminas „projektas“ apima darbus ar įsikišimą, dėl kurių fiziškai keičiama vietovė (2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *Brussels Hoofdstedelijk Gewest ir kt.*, C-275/09, Rink. p. I-1753, 20, 24 ir 38 punktai).

32 Todėl, nesant darbų ar įsikišimo, dėl kurių fiziškai keičiama vietovė, esamo leidimo eksploatuoti užpylimo žemėmis vietovę pratęsimo negalima pripažinti „projektu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalį.

33 Todėl jei „sutvarkymo planas“, kuris yra „galutinio sprendimo“, priimto remiantis Direktyvos 1999/31 14 straipsnio b punktu, objektas, susijęs su tokio užpylimo žemėmis vietovės pakeitimu ar išplėtimu darbais ar įsikišimu, dėl kurių fiziškai keičiama vietovė, ir jeigu jis gali daryti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai, toks sprendimas gali būti laikomas „sutikimu dėl planuojamos veiklos“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalį.

34 Kalbant apie pagrindinę bylą, Teisingumo Teismas neturi pakankamai informacijos, kuri leistų jam įvertinti 2008 m. gegužės 14 d. Braine-le-Château savivaldybės institucijos sprendimo įtaką Cour-au-Bois Nord sąvartynui; šį vertinimą bet kuriuo atveju privalo atlikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

35 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas privalo patikrinti, ar galutinis sprendimas dėl sutvarkymo plano, kurį, remdamasis Direktyvos 1999/31 14 straipsnio b punktu, pateikė pagrindinėje byloje nagrinėjamas eksploatuotojas, leidžia pakeisti ar išplėsti nagrinėjamą įrenginį ar vietovę darbais ar įsikišimu, dėl kurių fiziškai keičiama vietovė, ir gali daryti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai ir todėl būti „projektas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalį ir jos II priedo 13 punkto pirmą įtrauką.

36 Vertinant galimą reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai, kai atliekamas šis patikrinimas, reikia atsižvelgti į tai, kad tokiu galutiniu sprendimu patvirtinto sutvarkymo plano tikslas, kaip tai matyti iš Direktyvos 1999/31 26 konstatuojamosios dalies, yra priimti priemones, būtinas, kad esamas sąvartynas atitiktų šios direktyvos nuostatas, ir todėl šis sprendimas priskirtinas aplinkos apsaugos politikai.

37 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad galutinis sprendimas dėl tęsiamo sąvartyno eksploatavimo, priimtas taikant Direktyvos 1999/31 14 straipsnio b punktą ir remiantis sutvarkymo planu, yra „sutikimas dėl planuojamos veiklos“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/337 1 straipsnio 2 dalį, tik jei šiuo sprendimu leidžiama pakeisti ar išplėsti įrengimą ar vietovę darbais arba įsikišimu, dėl kurių fiziškai keičiama vietovė ir gali būti daromas reikšmingas neigiamas poveikis aplinkai, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/337 II priedo 13 punktą, ir todėl yra „projektas“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

Galutinis sprendimas dėl tęsiamo sąvartyno eksploatavimo, priimtas taikant 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų 14 straipsnio b punktą ir remiantis sutvarkymo planu, yra „sutikimas dėl planuojamos veiklos“, kaip tai suprantama pagal 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, iš dalies pakeistos 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB, 1 straipsnio 2 dalį, tik jei šiuo sprendimu leidžiama pakeisti ar išplėsti įrenginį ar vietovę darbais arba įsikišimu, dėl kurių fiziškai keičiama vietovė ir gali būti daromas reikšmingas neigiamas poveikis aplinkai, kaip tai suprantama pagal minėtos Direktyvos 85/337 II priedo 13 punktą, ir todėl yra „projektas“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalį.

Parašai.